

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nadejda Toma,
Judecători Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 22 iulie 2021 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2021, declarate de avocații Ion Popescu și Mihai Garaba, în numele inculpatului

Costiuc Valentin XXXXXX.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> <i>02.07.2021 - 22.07.2021,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>12.08.2021 - 06.10.2021,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>17.08.2022 - 23.11.2022.</i>

Asupra recursurilor menționat, Colegiul Penal,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 22 iulie 2021, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Costiuc Valentin a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 2 ani închisoare, art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 2 ani închisoare și art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 2 ani închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 22.07.2021, cu includerea perioadei reținerii de la 13.06.2021 până la 15.06.2021.

De la inculpat s-a încasat prejudiciul material în beneficiul lui Noorzai Nazir Ahmad în sumă de 4000 lei, Guțu Snejana - 2000 lei și Chetrușca Vasile - 3400 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 11 iunie 2021, aproximativ ora 19.00, inculpatul Costiuc Valentin, dându-și seama de gradul și caracterul prejudiciabil al faptelor sale și admitând în mod conștient survenirea acestora, intenționat, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, aflându-se în incinta KH Kebab, situat pe XXXX XXX, mun. Chișinău, prin acces liber, a sustras de pe masă un telefon mobil de model „Samsung A5” cu IMEI necunoscut, în care activa cartela SIM cu nr. XXXXXX, la preț de 4000 lei, care aparține lui Noorzai Nazir Ahmad, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile, în sumă totală de 4000 lei.

Tot el, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, în perioada de timp cuprinsă de la 19 iunie 2021, ora 07.45 - 20 iunie 2021, ora 07.20, pentru realizarea scopului infracțional, profitând de faptul că acțiunile acestuia rămân neobservate de către terți, acționând prin intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestora, prin deteriorarea geamului ușii din față din partea stângă, a pătruns în automobilul „Nissan Qashqai”, n.î. XXXXXX, de culoare neagră, parcat pe str. XXXXXX XXXX intersecție cu XXXXXX XXXX din XXXXXX, de unde, în mod ascuns, din torpedoul automobilului a sustras o pereche de ochelari de soare, de culoare cafenie-închisă, la preț de 200 lei și o pereche de ochelari pentru vedere, de culoare neagră, la preț de 1800 lei, care aparțin lui Guțu Snejana, după care cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii, deplasându-se într-o direcție necunoscută, cauzându-i părții vătămate o daună materială în proporții considerabile, în sumă totală de 2000 lei.

Tot el, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, în perioada de timp cuprinsă de la 19 iunie 2021, ora 11.00 - 20 iunie 2021, ora 08.00, pentru realizarea scopului infracțional, profitând de faptul că acțiunile acestuia rămân neobservate de către terți, acționând prin intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestora, prin deteriorarea geamului ușii din față din partea dreaptă, a pătruns în automobilul „Audi Q5”, n.î. XXXXXX, parcat pe XXXXXX XXXXXX XXXX, XXXXX, de unde, în mod ascuns, din torpedoul automobilului a sustras o pereche de ochelari de soare de model „Calvin Klein”, la preț de 2800 lei, care aparțin lui Chetrușca Vasile, după care, cu bunul sustras a părăsit locul comiterii infracțiunii, deplasându-se într-o direcție necunoscută, cauzându-i părții vătămate o daună materială în proporții considerabile.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și probele administrate în faza de urmărire penală, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Astfel, i-a încadrat acțiunile în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile și art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin

pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 84 alin. (1) Cod penal, că inculpatul a comis infracțiuni mai puțin grave, care atentează asupra relațiilor sociale referitoare la dreptul de proprietate și se pedepsesc cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani, în temeiul art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, fiind stabilite limite noi de la 3 luni la 2 ani și 8 luni închisoare, că acesta a recunoscut vina, dar anterior a mai fost condamnat, având antecedente penale nestinse, la moment are statut de acuzat în cadrul altor cauze penale pentru fapte similare, nu este încadrat în câmpul muncii, se află la evidența XXXXXX din 21.08.2003 cu diagnoza XXXXXX (XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX), nu a reparat prejudiciul cauzat părților vătămate, că nu au fost stabilite circumstanțe atenuante, cea agravantă fiind săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, concluzionând că acesta poate fi reeducat doar prin izolare de societate.

Totodată, instanța a reținut că, aplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei în privința inculpatului nu va duce la corectarea și reeducarea acestuia, prevenirea de săvârșirea unor noi infracțiuni, deoarece acesta, fiind eliberat recent din instituțiile de detenție, a săvârșit intenționat alte infracțiuni. Or, pentru aplicarea suspendării condiționate este necesară întrunirea cumulativă a mai multor condiții de ordin obiectiv legate de pedeapsa aplicată și natura infracțiunii și de ordin subiectiv, precum situația și persoana infractorului. Astfel, la aplicarea pedepsei privative de libertate, instanța de judecată ia în considerație nu numai caracterul și prejudiciabilitatea cazului, dar și persoana celui vinovat, condițiile, împrejurările săvârșirii faptei, urmează să țină cont de scopul corectării vinovatului, al prevenirii comiterii unor noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Însă, nu au fost stabilite careva criterii ce ar atenua pedeapsa numită acestuia.

În același timp, în privința inculpatului nu poate fi aplicată sancțiunea cu muncă neremunerată în folosul comunității, ținând cont de prevederile art. 75 alin. (2) Cod penal, conform cărora o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii respective, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă din numărul celor menționate în sancțiunea articolului respectiv nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă nu este suficientă pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, iar pedeapsa cu amendă și muncă este prea blândă, deoarece inculpatul, anterior fiind diferit justiției, nu s-a atins scopul de reeducare a acestuia și prevenirea comiterii de noi infracțiuni, din care motive numirea acestor pedepse este imposibilă.

Inculpatul anterior a fost condamnat pentru infracțiuni care au relevanță pentru prezenta cauză, fiindu-i aplicată pedeapsa închisorii cu executare, însă acesta și-a continuat activitatea criminală, fără a trage concluziile corespunzătoare.

Astfel, prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 09.03.2016 a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d), 186 alin. (2) lit. c), d), 84 alin. (1), (4) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa de 3 ani închisoare (pentru fiecare infracțiune), iar

în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, inclusiv prin adăugirea pedepsei aplicate prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 24.11.2015, în baza art. 27, 187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, fiind eliberat la 20.11.2020, după executarea pedepsei.

Conform art. 16 alin. (4) Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal, este gravă, iar potrivit art. 111 alin. (1) lit. h) Cod penal, antecedentul penal pentru săvârșirea unei infracțiuni grave se stinge la expirarea a 6 ani din momentul executării pedepsei.

Deoarece, inculpatul a fost eliberat pe 20.11.2020 după ispășirea pedepsei, acesta a comis infracțiunile prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d), 186 alin. (2) lit. c), d), 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal în stare de recidivă, întrucât acesta le-a săvârșit în perioada 11 iunie 2021 - 20 iunie 2021, perioadă în care avea antecedente penale nestinse.

Deci, având în vedere gradul de pericol al infracțiunilor comise, pedepsele alternative închisorii nu vor contribui la atingerea scopului legii penale, or, inculpatul nu este la prima abatere de la lege, iar pedeapsa non-privativă de libertate nu și-ar atinge scopul de corectare și reeducare a acestuia, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni din partea lui.

Prin urmare, pedeapsa aplicată corespunde cu scopul de a-l pedepsi, reieșind și din gradul prejudiciabil al infracțiunii comise și personalitatea făptuitorului, în coraport cu scopul pedepsei penale de reeducare a acestuia și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

3. Avocatul Ion Popescu a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității.

Apelantul a invocat că inculpatul a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, prin ce a pus statul într-o poziție favorabilă, s-a căit sincer de cele comise, a contribuit activ la descoperirea infracțiunilor, conlucrând cu organul de urmărire penală întru stabilirea și administrarea probelor ce-i sunt imputabile, antecedentele penale sunt stinse, este angajat neoficial în câmpul muncii, este responsabil și regretă foarte mult comiterea infracțiunilor și că a fost deferit justiției pentru acțiunile sale, a săvârșit infracțiunile ca urmare a unui concurs de împrejurări grele de ordin de sănătate, este diagnosticat ca consumator de droguri, se află la evidență la spitalul narcologic și la moment urmează proceduri de vindecare și permanent are necesitate de tratamente în condiții de staționar, iar infracțiunile comise sunt mai puțin grave.

3.1. A declarat apel și avocatul Mihai Garaba, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității.

Apelantul a indicat că cauza a fost examinată în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul nu a pus piedici organului de urmărire penală la desfășurarea oricăror acțiuni pe marginea cauzei penale de care este învinuit, contribuind activ la descoperirea infracțiunii prin furnizarea de informații, acte, nu s-a sustras de la urmărirea penală, a fost prezent la orice solicitare a organului de urmărire penală, nu a ascuns sau distrus probe, acțiuni ce cad nemijlocit sub

incidența circumstanțelor atenuante, acesta are un loc stabil de trai și se căiește sincer de cele comise.

3.2. Inculpatul, la fel, a declarat apel, solicitând *casarea sentinței*.

Apelantul a indicat că a fost condamnat ilegal la 4 ani închisoare.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2021, apelurile au fost respinse, ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, a fost constatat că inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor incriminate, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, s-a căit sincer de cele comise, careva circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, cea agravantă fiind săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

Totodată, inculpatul anterior a fost atras la răspundere penală, antecedentele penale nefiind stinse, se află la evidența medicului narcolog, circumstanțe ce condiționează respingerea ca nefondată a cererii apărării de a-i aplica acestuia o pedeapsă mai blândă, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, or, această măsură de pedeapsă nu va asigura realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectare și resocializare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

La formarea concluziilor despre respingerea apelurilor declarate împotriva sentinței instanței de fond, prin care s-a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde, instanța de apel a reținut gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, că infracțiunile comise de inculpat fac parte din categoria celor mai puțin grave, de faptele comise, că acestea atentează asupra relațiilor sociale referitoare la dreptul de proprietate, de persoana celui vinovat, că a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor imputate, anterior a fost condamnat, cu antecedente penale nestinse, la moment are statut de acuzat în cadrul altor cauze penale pentru fapte similare, nu este încadrat în câmpul muncii, se află la evidența XXXXXX din 21.08.2003 cu diagnoza XXXXXX (XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX), nu a reparat prejudiciul cauzat părților vătămate, de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, și anume, că acesta poate fi reeducat doar prin izolarea reală de societate.

Or, o pedeapsă mai blândă, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității sau stabilirea executării pedepsei cu suspendare condiționată este imposibil de aplicat în privința inculpatului, deoarece aceste măsuri de pedeapsă nu vor asigura atingerea scopului pedepsei penale și nu corespund proporționalității personalității inculpatului, faptei incriminate, caracterului comiterii repetate a unor infracțiuni similare și gradului social sporit al acestora.

Deci, în circumstanțele ce caracterizează personalitatea inculpatului, în privința lui nu poate fi aplicată sancțiunea cu muncă neremunerată în folosul comunității, ținând cont de prevederile art. 75 alin. (2) Cod penal, conform căroră, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea

infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, o pedeapsă cu amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității este prea blândă, deoarece inculpatul, fiind anterior deferit justiției nu s-a atins scopul de reeducare a inculpatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni, o astfel de pedeapsă fiind inechitabilă și ineficientă.

Or, inculpatul anterior a fost condamnat pentru infracțiuni care au relevanță în cauză, fiindu-i aplicată pedeapsa închisorii cu executare, însă acesta și-a continuat activitatea criminală, fără a trage concluziile corespunzătoare.

Prin sentința Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 09.03.2016 a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d), 186 alin. (2) lit. c), d), 84 alin. (1), (4) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa de 3 ani închisoare (pentru fiecare infracțiune), iar în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, inclusiv prin adăugirea pedepsei aplicate prin sentința Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 24.11. 2015, în baza art. 27, 187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, fiind eliberat la 20.11.2020, după executarea pedepsei.

Conform art. 16 alin. (4) Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal, este gravă, iar potrivit art. 111 alin. (1) lit. h) Cod penal, antecedentul penal pentru săvârșirea unei infracțiuni grave se stinge la expirarea a 6 ani din momentul executării pedepsei.

Deoarece, inculpatul a fost eliberat pe 20.11.2020 după ispășirea pedepsei, acesta a comis infracțiunile prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d), 186 alin. (2) lit. c), d), 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal în stare de recidivă, întrucât acesta le-a săvârșit în perioada 11 iunie 2021 - 20 iunie 2021, perioadă în care avea antecedente penale nestinse.

Totodată, în raport cu argumentele apărării că inculpatul a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, s-a căit sincer de cele comise, a contribuit activ la descoperirea infracțiunilor, conlucrând cu organul de urmărire penală întru stabilirea și administrarea probelor ce-i sunt imputabile, se atestă că în procesul de individualizare a pedepsei, instanța de fond a apreciat aceste circumstanțe în conformitate cu prevederile art. 75 Cod penal, iar instanța de apel nu a stabilit niciun temei de a reevalua aceste împrejurări.

Și afirmațiile apărării că antecedentele penale sunt stinse sunt nefondate, or, inculpatul a fost eliberat pe 20.11.2020 după ispășirea pedepsei, fiind stabilit că acesta a comis infracțiunile prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d), 186 alin. (2) lit. c), d), 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal în stare de recidivă, fiind săvârșite în perioada 11 iunie 2021 - 20 iunie 2021, perioadă în care avea antecedente penale nestinse.

La fel, sunt irelevante alegațiile apărării că inculpatul este angajat neoficial în câmpul muncii, este responsabil și regretă foarte mult faptul că a comis infracțiuni și este diferit justiției pentru acțiunile sale, că a săvârșit infracțiunile ca urmare a unui concurs de împrejurări grele de ordin de sănătate, suferă de o boală și este diagnosticat ca consumator de droguri, se află la evidență la spitalul narcologic, iar la moment urmează proceduri de vindecare și permanent are necesitate de tratamente în condiții de staționar, infracțiunile comise se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, deoarece în ansamblu, aceste caracteristici nu susțin temeinicia

solicitării de a-i aplica acestuia o pedeapsă mai blândă, care nu va atinge scopul de corectare a inculpatului, restabilirea echității sociale și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și din partea altor persoane.

Deci, având în vedere gradul de pericol al infracțiunilor comise, pedepsele alternative închisorii prevăzute de norma penală nu vor contribui la atingerea scopului legii penale, cu atât mai mult că acesta nu este la prima abatere de la prevederile legale, iar pedeapsa non-privativă de libertate nu și-ar atinge scopul de corectare și reeducare a acestuia, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni din partea ultimului.

Or, soluția instanței de fond s-a întemeiat pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanțele prezentei cauze.

Totodată, pedeapsa stabilită de prima instanță nu reprezintă o represiune excesivă, ci se justifică atât pentru reeducarea inculpatului, cât și pentru menținerea ordinii de drept, în conformitate cu scopul preventiv sancționator al pedepsei, așa cum apare enunțat în Codul penal.

În concluzie, la individualizarea pedepsei în privința inculpatului instanța de fond a avut în vedere criteriile generale de individualizare prevăzute de art. 75 Cod penal, și anume, gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, fiind respectate și limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunile incriminate, inclusiv prin aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

5. Avocatul Ion Popescu declară recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității.

Recurentul invocă că inculpatul este bolnav și este diagnosticat ca consumator de droguri, se află la evidență la spitalul narcologic, deseori urmează proceduri de vindecare și permanent are nevoie de tratamente în condiții de staționar.

Necesitatea aplicării pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității rezultă din faptul că inculpatul pe întreg parcursul procesului penal nu a negat comiterea faptelor incriminate pentru care a fost condamnat, a colaborat cu organul de urmărire penală și a contribuit activ la descoperirea crimelor săvârșite, s-a căit sincer, a comis infracțiuni mai puțin grave, infracțiunile au fost săvârșite ca urmare a unui concurs de împrejurări de ordin de sănătate.

Împrejurările constatate, precum și starea de sănătate, pot fi apreciate ca circumstanțe excepționale și permit aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse nonprivative de libertate, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

5.1. Declară recurs ordinar și avocatul Mihai Garaba, în care solicită casarea parțială a hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității.

Recurentul indică că inculpatul a acceptat probele administrate la urmărirea penală și încadrarea faptei potrivit rechizitoriului, cauza penală fiind examinată în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală, că acesta a recunoscut vina pe deplin, nu a pus piedici organului de urmărire penală la desfășurarea oricăror acțiuni pe marginea cauzei penale de care este învinuit, contribuind activ la descoperirea infracțiunii prin furnizarea de informații, acte, nu s-a sustras de la urmărirea penală, a fost prezent la orice solicitare a organului de urmărire penală, nu a ascuns sau distrus probe, acțiuni ce cad nemijlocit sub incidența circumstanțelor atenuante, că acesta are un loc stabil de trai și se căiește sincer de cele comise.

Or, pedeapsa cu închisoarea este excesivă în raport cu faptele acestuia, iar aplicarea unei pedepse disproporționate persoanei, în raport cu faptele comise poate avea consecințe grave cu privire la reîncadrarea acesteia în societate, resocializarea și prevenirea comiterii de noi infracțiuni.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penal.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5., 5.1. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor atacate, inclusiv cele reproduse în pct. **2., 4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând corect cont de prevederile art. 7, 61, 75, 84 alin. (1) Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de

judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate.

În consecutivitatea enunțată, instanțele just au concluzionat că în cazul în care a recunoscut vina și s-a căit, a solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, dar a comis mai multe infracțiuni și mai puțin grave, nu este încadrat în câmpul muncii, se află la evidența medicului narcolog, nu a reparat prejudiciul cauzat părților vătămate, anterior a mai fost condamnat pentru infracțiune similară, însă nu s-a corectat și a continuat comiterea faptelor infracționale, iar pedeapsa ce i-a fost aplicată s-a dovedit a fi inefficientă, chiar și în prezența circumstanțelor atenuante invocate de recurenți, aplicarea pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității în privința acestuia ar reprezenta o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana inculpatului și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane, caracterul excepțional al aplicării pedepsei cu închisoare fiind argumentat de către instanțele de judecată.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere

probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursurile nominalizate au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. - 5.I. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârea atacată cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocații Ion Popescu și Mihai Garaba, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2021, în privința inculpatului Costiuc Valentin XXXXX, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 28 decembrie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico